

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Előfizetési pénzek és reklamációk, Feigl Gyula

kiadó címére küldendők.

XXI. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ERNŐ.

38. szám.

Vidéki kiállítások.

Eddig a guny nyíl-vesszőit röptettük a provincia felé, hogy ahelyett, hogy haladás, fejlődés mutatkoznék a vidéken, visszaesést tapasztalunk. Hiába vádoljuk azonban a vidéket tunyasággal, télenséggel, közönnyel; a vád igazságtalan.

A vidék reklám nélkül dolgozik, csendben előkészíti a talajt, mely jövő boldogulásához elvezet, lassan, de biztosan akarja megvetni fundamentumát erősségének.

Mozgalmasabb, elevenebb élet kezd pezsdülni a vidéken; a részvéletesség helyébe üdeség, lüktető erő, rugékonyság lép.

Az ország megmozdul, életjelt ad magáról, a honi iparpártolás nagyarányú akciója megteremti gyors egymásutánban a vidéki kiállításokat, melyek jól előkészített, sok körültekintéssel létesült kiállítások. Értékük abban rejlik, hogy nem kizárólag lokális jellegűek, nem az illető helység és környéke ipari- és mezőgazdasági produktumainak kiállítása, hanem részt kér abból az egész ország, valamennyi vidék, nemesen versenyzvén egymással.

A vidéki kiállításoknak óriási jelentőséget kell tulajdonítanunk, mert fölírzza a nyugodt, lomha élethez szokott provinciát tepsedéséből, százados fáultságából; a vidék idegeit megacélozza, frissen, eleven kering a vére.

A vidéki kiállítások a közérdeklődést felkötik, az emberek nemes és szép versenyre kelnek, dolgoznak, fáradnak, teremtenek, produkálnak, tanul-

mányoznak, összehasonlítanak és a tanulságot le- szűrik az egészből. A szellemi életet is megeleveníti, saját fejével kezd gondolkodni és szívével kezd érezni a vidék.

A vidéki kiállítások megtanítják a vidéket a praktikus, okos, helyes gondolkodásra; meglehet abból tanulni, hogy mit kell és hogyan tenni és mit nem szabad tenni.

Mostanában az ország számos részében nyílnak meg nagyobb kaliberű kiállítások, melyeknek élén ott van a fáradhatatlan kereskedelemügyi miniszter, ki személyesen nyitja meg a kiállítást, emelvén annak fényét, értékét.

Okos, bölcs dolog a vidéki kiállításokat állandosítani. Ha valamelyik nagyobb vidék, terület elég erőt és tehetséget érez magában, valamelyes középpontjában mutassa be emelkedését, munkája eredményét, tevékenységének gyümölcsét, produktumjait.

Egy ország csak úgy fejlődhetik, ha a fővárossal egyidejűleg a vidék is halad, vele az arányos lépést megtartja. Viszont ha a fővárosba halmozunk össze mindent, ha ott összepontosítjuk az egész anyagot, nyilvánvaló, hogy a vidéknek nem marad semmi és tovább fog nyögni a százados maradiságban.

Vesse le a békóit a vidék, lámpaláz nélkül lépjen a nagy nyilvánosság elé, szárnya már elég erős, hogy szabadon, támogatás nélkül röpdülni tudjon. Csak a kezdet nehézségein kell keresztül esnünk s aztán az első kísérlet után látni fogjuk,

hogy a bátorság, elszántság, szorgalom és buzgalom sokra vezet.

Komoly munkássággal, nemes ambícióval, önérzettel, erős akarattal a vidék erősödése kétségbevonhatatlan. Az önálló munka csak jót eredményezhet.

A mostanában megnyílt és megnyíló kiállításokból sokat tanulhat a vidék; tanulmányozza lelkesedéssel és lelkiismerettel a kiállított dolgokat; nézze meg, hogy idehaza is lehet versenyképes, jó cikkeket produkálni. A lényeges az önbizalom és a nemzetünkbe vetett remény. Ha mi magunk is azt hisszük, hogy erre vagy arra képtelenek vagyunk, elég erőnk nincsen, akkor természetes, hogy a maradiság beklyóit — fogjuk nyögni.

Önérzet, erős akarat és vasszorgalom a vidék boldogulásának, erősségének támaszát, alapját alkotják.

Városi ügyek.

3286/901.

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező táblaház emeletében 8 szoba s tartozékaiból álló lakás folyó évi szeptember hó 28-án, délelőtt 10 órákor nyilvános árverés útján 1902. évi május hó 1-től kezdve 3 évre haszonbérbe adatik.

Köszeg, 1901. szeptember 15-án.

August János,
polgármester helyett.

A 4178./II. 901. sz. közzétételhez.

Hirdetmény.

Kifüggettetett 1901. szept. hó 21-én.

A gyárakban és iparos műhelyekben alkalmazott egyének adójának kivétele és behajtása tárgyában a nagyméltóságú m. kir.

TARCA.

Lesben.

Könnyű az úrfélnék vadászni; legalább úgy tartják a tanyán. Lefizeti az adót, kiváltja a vadászterületet, vállára akasztja a legújabb rendszerű vadászfegyvert s szabad putlogtatnia az alföld vadjaira. Van miből.

De hát honnan vegye a szegény tanyai ember azt a tömérdek pénzt, a mit kellene fizetni az élvezetért. Örül, hogy él, nem hogy még adót is fizessen azért a vadért, a mely az ő káposztját eszi, csemetéjének gyöngye hajtását lerágja, a lucernását megdicsmálja. No meg aztán nem is élvezet az, amiért az ember előbb leszurja a kékhasu bankókat.

Igy okoskodott János gazda és ezen az égbekiáltó igazságtalanságon úgy elfutotta ő kegyelmét a mérreg, hogy most már csak azért is nyulpecsenyére vágyik. Kiveszi szájából a kétgarasos cseréppipáját, melynek tüze a nagy mérgeledés alatt kialudt, kiveri hamuját, de nem gyújt rá, hanem a pipa megint csak visszakerül az agyarak közé.

Gondolkozik. Meghánnyja az élvezett esélyeit.

Először is mi baj érheti az embert. Megfogja a csósz, leveszi a puskát, azonfelül meg is birságojják. János erre itt megáll:

— A csósz?

Szétnéz, hogy nem látja-e valaki, aztán kiveszi a csizmaszárból a budlit s egy vágást tesz a levegőben. A vágás az elejtendő nyulnak szól, a lele ő neki marának, a másik tele a csósznak. Ekképen a csószszel elintézte a dolgát.

De hát a zsandárok? Ezeket fél nyullal, de még

egész nyullal sem lehet kibékíteni: Irgalmat nem ösmerő kemény legénynek.

János megint csak gondolkozik; a pipa csutkájával megvakarja a füle tövét, pedig nem is viszket, de hát ez együtt jár a gondolkodással.

— Eb a ki bánja, mért fogna meg éppen engem a zsandár?

Ezzel megléven nyugtatva a lelkiismeret, a pipa elfoglalja az őt megillető helyet és most már rá is gyújt János gazda, mert jó a szaga, szép a füstje a mint gomolyog.

Egyszer, amiut fújja a füstöt, csak elnézi, majd felkiált:

— Valóságos nyul a! Itt a füle, itt a lába!

Amint oda bök ujjával, szétfoszlik a füst, de megmarad János öröme, mert világos, hogy a végzet is nyulat rendelt vacsorára. Hiszen olyan szépen kiformálódott nyullá a füst.

János bemegy a kamrába s meghillenti a legnagyobb hordót, alátámasztja egy darab fával, aztán elkezdi alatta kotorászni. Kikerül alóla egy rövid csövű kapszlis puská, egy tülök, a miben a sörétet, egy másik, a miben a port tartja.

Nagy óvatosan nézegeti. A puská csecséről leveszi a papirozt a mit a rozsdá ellen rá megpróbálja, szelel-e, csattant a kakasával és belenéz a csövibe. Nem lát ugyan benne semmit, no de hát így szokott tenni a vadász ember.

Megtörténvén a vizsgálat, újra elrejteti őket valami könnyebb helyre. Izgatottan várja az estét. Le-föl jár az udvaron, ki-be csukogatja a szoba ajtaját, nem találja sehoh se a helyét!

Nem is hagyhatja szó nélkül az asszony a ténfergését, rászól:

— Hát kend mit keres?

Rámordul János dühösen, a bábortatásért:

— Sömmit.

Akármiyen lassan is, de eljön a várvavárt este. János magára veti a subát s elrejté alatta a puskát, a sörétet, meg a poros tülköt s mialatt kifordul a portából oda veti az asszonynak:

— Elmék, körüljáróm a földet.

Ez egész természetes, mert hát a jó gazda csak megnézi, hogy nem lopják-e a kukoricát, vagy a tülköt, melynek indája messze elfut a kukorica fészke között s megnő akkorára, mint egy akóshordó. Az igazi okot nem mondja meg, minek tudna mindent az asszonyféle?

Mikor kiér a kukoricás végibe, kiszól a hold is. Ezüstös tányérja valami titokzatos fényt áraszt szét, beburkolja azt a ki nem akar látszani, s mégis megvilágít mindent annyira, hogy jószemű ember kiveheti tisztán a tárgyakat.

Epen ez kell Jánosnak. Kikeresi a legnagyobb tülköt, levágja az indájáról s a suba alatt elcipeli egész odáig, a hol a kukoricás érintkezik a lucernavetéssel.

Leteszi a tülköt a kukorica szélén, úgy hogy szemmel tarthassa a csomogára jövő nyulat, ő maga leült a tülkre s a hold és a kukorica védelme alatt vár.

Torkát csiklandozza a vágó, hogy rágyujtsan. De nem szabad, mert a füst szaga fölfedezze rejtekét a jó szimatoló nyul előtt.

Szeme majd kidülled, annyira vigyáz. Egyszer csak fejéhez emeli a puskát céloz, majd leereszti s mérgeesen mormogja:

— Verjün meg a ragya, komisz.

A szomszéd kuttyája is kijött nyulászni, annak szolt a káromlása.

Mélységes csönd van mindentelé. Néha-néha egy cserebogár repül el a feje fölött, erős bugása úgy tetszik a csendben, mint valami távoli harangzugás. A

Pekarek-féle valódi china-tea
eredeti csomagokban, felülmul minden mást. különösen az orosz. minőség. finomság. erő és zamat tekintetében.

Pekarek-féle valódi china-tea
az egyedüli teakeverék, mely minden tekintetben megfelel a legkényesebb kívánságnak is és egyszeri próba után többre lesz becsülve, mind akár melyik tea.

Pekarek-féle valódi china-tea
nem jön orosz közbenjáró által papír-csomagokban oroszországból, hanem egyenesen chinából, tehát az első kézből, a mi a n. é. közönség felvilágosítására ki lesz emelve. Az összes, tévesen orosz teának nevezett tea mind chinából származik, mivel oroszországban tea nem terem.

„Pekarek-féle valódi china-tea“
az aláírás minden valódi csomagon.
Kapható Kőszegen csak

Jánosa Gyula,
fűszer- és csemege-kereskedésében.

Lakás bérbe-adása.

A „kőszegi általános takarékpénztár“ tulajdonát képező, a Flórián-téren fekvő **817. sz. házban** folyó évi **november 1-étől** egy 6 szoba s a szükséges mellékhelyiségekből álló **emeleti lakás**, melyhez a háznál lévő **szép kert** is tartozik, bérbe vehető.

Közelebbi felvilágosítást ad az intézet ügyésze: **Dr. Stúr Lajos** ügyvéd.

Eladási hirdetmény!

A főméltóságú herceg Esterházy hitbizomány vagyonálladékához tartozó alább megnevezett urad. malmok **folyó év október hó 6-án**, az alulírott kerületi tisztartóság irodájában, **délelőtt 10 órakor** megtartandó nyilvános szóbeli árverésen a legjobbat ígérőnek el fognak adatni.

Az árverés és szerződés feltételei alulírott hivatalnál bármikor megtudhatók.

Leteendő	
Eladásra kerülnek:	bánatpénz:
Micskei malom	1500 korona
Szentmártoni malom	800 „
Csávai felső malom	1000 „
Csávai alsó malom	900 „

Léka, 1901. szeptember 13-án.

Herczeg Esterházy
lékai kerületi
tisztartósága.

Ügyes utazók

kerestetnek egy árucikk eladásához. Nagy jövedelem. Ajánlatok **F. U. M. 889.** jelzéssel **RUDOLF MOSSE** Frankfurt a/Main, címre küldendők.

Alapított
1862.

TOTTIS és KREN „Az északcsillaghoz“

Budapest IV., Bécsi-utca 1. szám.

ajánlják közel **40** éve fennálló és az egész országban legjobb hírnévnek örvendő aruházukat **vászon és fehérneműek beszerzésére.**

Nagy raktár finom női-, uri- és gyermek-reherneneműekben.

Teljes menyasszonyi kelengyék 1000 kornától 10.000 koronaig, a legjobb minőségért és a legsolidabb, legmodernebb kivitelért teljes kezeség.

Legnagyobb gyári raktár **szőnyegekben, butorszövetekben, takarókban, függönyökben, futókban, gyékényekben, stb. legolcsóbb gyári áron.**

Nagyobb bevásárlásoknál, vagy menyasszonyi kelengyék megrendelésénél **direkt levélbeli megkeresésre megbizottunkat teljes mintakollekcióval saját költségünkre küldjük bárhová.**

Mintákkal és választék küldeményekkel mindenkoron szívesen rendelkezésre állunk.

Keil-Lakk

(Glasur),

legkitünőbb mázó-szer puha padló számára.

1 nagy palack ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Padló-fényesítő,

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 kosög ára 45 kr.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearányozására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonmani befestésére. 1 doboz ára 45 kr.

Mindenkor kapható:

Unger József-nél Kőszegen.

Minden háziasszony és anyja

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és jóízre való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé (mely csakis az ismert eredeti csomagokban valódi) használja.